

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

ИЗХ.№

212/12.04.2016г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КП-612-00-3
дата 15.04.2016г.

ДО

Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваш изх.№ КП-653-03-16/22.03.2016г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Във връзка с писмото под горния номер, Ви изпращам становище на Върховния касационен съд относно законопроект за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс, сигнатура № 554-01-167/ дата на постъпване 20.10.2015 г./.

ПРИЛОЖЕНИЕ: съгласно текста.

Съдия ЛОЗАН ПАНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

**ДО КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
ПРИ 43 НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

С Т А Н О В И Щ Е

относно ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС
СИГНАТУРА № 554-01-167 /дата на постъпване 20.10.2015 г./

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Доколкото функционалната компетентност на Върховния касационен съд обхваща наказателното, гражданското и наказателното правосъдие, вземаме становище само по тази част от законопроекта за изменение и допълнение на АПК, която е свързана с ангажиране компетентността на общите съдилища, като подкрепяме изцяло концепцията за разтоварване на Върховния административен съд като първа съдебна инстанция с оглед обезпечаване на основната му конституционна функция да функционира като касационна инстанция по административни дела и да уеднаквява съдебната практика по същите.

В проекта е предложено редица дела, които в момента се разглеждат от административните съдилища, да бъдат възложени на общите граждански, в случая районни съдилища /§105, §128, §129 и §134, предвиждащи промяна в подведомствеността на редица спорове по ЗДС, ЗОВСРБ, ЗОДОВ и ЗСПЗЗ/. Върховният касационен съд е категорично против такава законова промяна. На първо място, същата не е в интерес на гражданите и държавата, доколкото въпросната категория дела са административни, разглеждат се по правилата не на ГПК, а на специалния АПК и изискват специфични знания и познаване

на теорията и практиката в областта на административното право и процес, които притежават административните, а не районните съдии. Възприемането на предложеното пренасяне на компетентност от административните към районните съдилища е и изцяло несъвместимо с идеята за административно правосъдие, осъществявано от специализирани административни съдилища, която обоснова създаването им през 2007 г. и инвестирането в тях на значителен финансов и кадрови ресурс.

Законопроектът предвижда, с цел разтоварване на Върховния административен съд, пренасяне на компетентност върху Административен съд София-град, което от своя страна да бъде компенсирано с възлагане на разглежданите от този съд като първа инстанция дела ЗДС, ЗОВСРБ, ЗОДОВ и ЗСПЗЗ на общите съдилища, т.е. на практика Софийския районен съд. По този начин обаче проблемът не се решава, а просто механично се пренася от един съдебен орган върху друг, при това- безспорно най-натовареният. Статистиката за 2015 г. сочи, че един граждански съдия от СРС е получил средно 1 200 бр. дела /за сравнение, по отношение на АССГ цифрата е 251 бр./. Неизбежният резултат от приемане на предложената промяна ще бъде, че и бездруго свръхнатовареният СРС ще бъде поставен в положение изобщо да не може да функционира, като се има предвид не простото механично увеличаване броя на делата, а и техния вид, тъй като районните съдии не са специализирани в разглеждането им. Освен това, по този начин АССГ няма да бъде разтоварен на практика, тъй като ще продължи да разглежда същите дела, но като касационна инстанция. Не може да се отмени и това, че в проекта са предвидени нарочни мерки, които да обезпечат в материално и кадрово отношение АССГ /§101/, докато не се предвиждат такива за СРС, който в най-голяма степен ще бъде засегнат от предложената промяна. Друг е въпросът, доколко изобщо е уместно и конституционносъобразно закон да вменява задължение на Висшия съдебен съвет за назначаване на допълнителен брой съдии в определен съд, тъй като въпросът е от изключителната компетентност на самия ВСС /чл.30, ал.1, т.3 ЗСВ/ в качеството му на независим орган, на когото е възложено от Конституцията да осъществява общото административно ръководство на съдебната власт /Решение на КС № 9 от 03.07.2014 г./.

Обръщам внимание конкретно на разпоредбата на §129 от законопроекта. Същата предвижда промяна на чл.1, ал.2 от Закона за

отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, по силата на която исковите за вреди от незаконни актове, действия и бездействия на администрацията да се разглеждат не по реда на АПК, а по реда на ГПК, т.е. от гражданските съдилища, с изключение на исковите по Глава 11 от АПК. Исковите по Глава 11 от АПК обаче са именно тези за обезщетения за вреди от актове, действия и бездействия на администрацията /чл.203, ал.1 АПК/, поради което не става ясно към какво е насочена промяната, кое е правилото и кое- изключението. По пътя на тълкуването би могло да се приеме, че искът за обезщетение ще е по АПК, когато административният акт е отменен /чл.204, ал.1 АПК/, а когато не е, искът ще е подсъден на гражданския съд. По този начин обаче би се създал дуализъм в уредбата, при който еднакви по своята правна същност претенции биха се разглеждали по различен съдопроизводствен ред и от различен съд според това, дали административният акт е отменен или не. Нещо повече- изключително спорна е конструкцията, при която гражданските съдилища на три инстанции ще се произнасят по въпроси, свързани изключително с административното правосъдие, каквато е преценката за законосъобразност на административните актове, действия и бездействия на администрацията, при което да е допустимо да се претендират по граждански ред обезщетения за административни актове, които не са отменени и следователно са в сила.

С оглед гореизложените съображения, настоятелно апелирам предложеният законопроект да не бъде приеман в частта относно §105, §128, §129 и §134.

Използвам случая, за да поставя на Вашето внимание и проблема, произтичащ от разпоредбата на §19 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ /обн.ДВ, бр.39 от 20.05.2011 г./, с която се предвиди обжалване пред районен съд на всички индивидуални административни актове по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ и отказите за издаването им /с изключение на издадените от министъра на земеделието и храните/. С тази законова промяна на районните съдилища бяха възложени за разглеждане цяла категория изключително специфични административни дела, в чието разглеждане по реда на АПК районните съдии не са специализирани, а това, както беше посочено и по-горе, се отразява пряко на качеството на правораздаването. С мотивите, въз основа на които заявих резервите си към предложените текстове на §105, §128, §129 и §134 от проекта на ЗИД на АПК, Ви моля §19 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ /обн.ДВ, бр.39 от

20.05.2011 г./ да бъде отменен, като се възстанови компетентността на административните съдилища по отношение на тези административни спорове. Тъй като същевременно си давам ясна сметка за необходимостта от намаляване натовареността на Върховния административен съд, Ви предлагам да бъде обсъдена възможността тези дела, както и делата по §105, §128, §129 и §134 от проекта на ЗИД на АПК, да бъдат разглеждани от съответния регионален административен съд.

Съдия ЛОЗАН ПАНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ // КАСАЦИОНЕН
КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ